

dem i fokus. Og det er min overordnede mål-sætning, at den brede bypolitik på den måde kan skabe nogle bedre rammer for en positiv bolig- og bykultur.

Det at bo og det at leve kommer således i centrum, og det at leve godt kommer i særdeleshed i centrum, og det gør det både for de grupper, der er ressourcestærke, og for dem, der er mindre ressourcestærke. Og det er de sidste grupper, der vil være det centrale i den bypolitiske indsats, som i løbet af foråret vil se dagens lys og forhåbentlig også give anledning til en bred diskussion her i Folketinget.

Første næstformand (Birte Weiss):
Ordføreren for forespørgerne, hr. Villy Søvndal.

Villy Søvndal (SF):

Jeg skal sige tak for besvarelserne til socialministeren, til arbejdsministeren og til bolig- og byministeren.

Forespørgslens ordlyd er: »Hvad planlægger regeringen af konkrete initiativer for at imødegå polarisering og udstødelse af store grupper fra samfundslivet?«. Og i forhold til det synes jeg nok, besvarelserne var rigeligt tilbageskuende, for det gælder stort set alle tre ministre, at de var optaget af, hvad der var gennemført i sidste folketingssamling.

Jeg takker selvfølgelig for den lettelse, det er ikke selv at skulle slå op i lovkataloget over, hvad der blev vedtaget sidste år, men jeg synes altså, det, der blev sagt, i utrolig grad var bagudrettet. Det eneste virkelig nye bud fra socialministeren var vel i virkeligheden et større samarbejde mellem de berørte ministerier, og det var fint nok. Og det nye bud fra bolig- og byministeren var en perspektivplan, og det er formentlig også fint nok; det får vi jo at se, når den kommer.

Men der var altså ikke mange nye bud – medmindre jeg var meget uopmærksom, og det tror jeg ikke – og det gør vel også, at besvarelserne bliver meget optimistisk.

Socialministerens udgangsreplik var: Lad nu de allerede vedtagne ting virke; det er hovedopgaven i de kommende år. Men efter at have læst rapporten fra Socialforskningsinstituttet og fra Danmarks Statistik tror jeg desværre ikke, det er nok. Og hvis man vil imødegå polariseringen og udstødelsen, er jeg helt overbevist om, at der skal helt anderledes konkrete bud til.

Jeg vil bevæge mig ind på fem hovedområder, og det vil jeg gøre, fordi der ser ud til at

være den sammenhæng, at de, der taber i den udvikling, der foregår i disse år, taber på alle områder samtidig – og det sker vel at mærke i en situation, hvor flertallet i samfundet generelt mærker en ganske betydelig velstandsstigning i deres levevilkår: De taber økonomisk, de taber beskæftigelsesmæssigt, de taber på boligmarkedet, de taber på sundhedsområdet, og de taber i alderdommen. Og det er det, der er de alvorlige temaer, som jeg godt vil bede regeringspartierne overveje om det ikke var relevant at komme med nye bud på.

Først om økonomien:

Kløften, uligheden, vokser som påvist i undersøgelsen fra Danmarks Statistik og Socialforskningsinstituttet, og det har i sagens natur meget at gøre med, at i den forrige regeringsperiode blev de velhavende forgyldt i meget høj grad, når regeringen samarbejdede til højre. Og jeg kan her nævne, at man fjernede formueskat-ten, sænkede det skrå skatteloft, lempede arveafgiften og flyttede lejeværdiknækket for de dyre huse – alt sammen til fordel for de virkelig velstillede i samfundet både med hensyn til indkomst og med hensyn til formue.

Og samtidig med det har der i en årrække ikke været stor optagethed af modtagerne af de mindste overførselsindkomster, de pensionister, der kun har den nøgne folkepension, de førtidspensionister, der kun har den lave førtidspension, de bistandsklienter, der kun har den lave bistandshjælp, og dem, der er dagpengemodtagere. Så hvis vi vil imødegå den voksende ulighed, og hvis vi vil imødekomme de målsætninger i regeringsgrundlaget, der bygger på ønsker om en øget lighed, er vi nødt til igen at diskutere fordelingspolitik i Folketinget.

De taber også beskæftigelsesmæssigt. Og her vil jeg godt sige til arbejdsministeren, at dér, hvor vore veje skilles i forhold til regeringen, er jo i synet på, om de grupper skal hjælpes ved, at der bygges reservater for dem, der ikke nåede med på arbejdsmarkedet, reservater, der er tømt for de rettigheder, vi normalt kender i arbejdsmarkedssystemet: retten til at organisere sig, retten til at optjene dagpenge og retten til at optjene andre ydelser. For det har de grupper, der bliver aktiveret af samfundet, ikke, og det synes vi er diskriminerende.

De taber på boligområdet. Og her vil jeg godt kvittere for bolig- og byministerens tale om byudvalgsinitiativerne. Dem er vi med på, og vi har også været med til at støtte dem, men vi tror slet ikke på, at de i tilstrækkelig grad kan